

[Aase Olesen]

SFs ordfører sagde, at han ville blæse det en hatfuld, om EF var imod dette eller ej. Nu har hr. Jens Thoft og jeg jo nok med lige stor entusiasme stemt imod dansk medlemskab af EF, men det er dog en flot bemærkning, at han vil blæse en hatfuld, hvad EF mener. Vi ved jo udmærket godt, at det kommer vi ikke godt fra i dette folketing, og det skulle SF ligesom alle vi andre virkelig beklage.

Så siger han, at han ikke kan forestille sig, at EF ville have noget imod det. Nej, det kan da godt være, men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om forslagsstillerne havde undersøgt, om EF havde noget imod det, og jeg kan sagtens forestille mig, at de har noget imod det. Jeg har heller ikke undersøgt det, men det kunne jo være, når man stillede sådan et forslag, at man forinden havde undersøgt det. Det var såmænd bare det, jeg spurgte om, men det får vi jo nok intet svar på; det må vi så se at få i udvalget.

Så vil jeg lige sige om det med landbruget: hvis jeg sagde, at det især var landbruget, der brugte det, var det en fortaleselse. Jeg mente, at det også blev brugt af landbruget, men o.k., jeg talte uden manuskript, så hvis jeg har sagt »især«, skal jeg gerne beklage det.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne lov gælder for overskud inden renter, og det ved jeg ikke om hr. Jens Thoft ikke var klar over, men derfor kan man altså ikke tale om det betrængte landbrug. Det, der først og fremmest gør landbruget betrængt i dag, er rentebyrden.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Mig skulle det ikke undre spor, om EF hen ad vejen begynder at udlægge kapitalens frie bevægelighed sådan, at vi end ikke kan forfølge en eller anden, der er stukket af fra en skattegæld, og jeg for mit vedkommende ser ikke den store forskel ved at lave sådan en regel om, at hvis man har udnyttet de muligheder og så stikker af til fremmed flag, skal der betales tilbage. Men det, jeg synes er bemærkelsesværdigt, er, at den entusiastiske EF-modstander fru Aase Olesen – der, så vidt jeg ved, ved enhver valgkamp lader sig opføre på de lister, som Folkebevægelsen under mottoet: bekæmp EF, giv EF modstand, laver over, hvem man kan stemme på

i alle partierne, hvis man vil have EF-modstandere ind – stiller sig op her og har kvabbelse over, om EF nu vil godkende dette, og siger: skal vi ikke nøjes med at beklage det, alle vi EF-modstandere, hvis de ikke vil? Det synes jeg simpelt hen er for dårligt. Der er ikke tale om en flot bemærkning, der er tale om det stik modsatte, og det synes jeg ikke plejer at præge fru Aase Olesen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg skal sige til hr. Wilhjelm, at jeg lader mig ikke opføre på nogen liste, men jeg svarer gerne, når folk spørger mig, og hvis Folkebevægelsen mod EF har spurgt, hvordan jeg har stemt, og hvordan jeg ville stemme, har jeg faktisk tilladt mig at svare. Og det er ikke nogen flot bemærkning. Jeg tillod mig at spørge forslagsstillerne, om dette overhovedet var et relevant forslag eller det var ren og skær parade.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg synes, det er en spændende diskussion, vi har fået om et lovforslag, der, som fru Eva Møller sagde, peger på nogle forhold, hvor der givet er nogle problemer. Ikke desto mindre synes jeg, man peger på de forkerte problemer.

Den diskussion, vi har haft, er nemlig karakteristisk for, hvorledes skattesystemet udvikler sig her i folketinget. Man laver en lov, denne lov forsøger man at praktisere, og lige pludselig finder man ud af, at der er én, måske to eller tre, der har misbrugt loven, og så skynder man sig at lave en undtagelse og en undtagelse og en undtagelse med det resultat, at man måske forhindrer dette misbrug, men så åbner for andre misbrug. At nogle af de ting, som forslagsstillerne pegede på her, kan misbruges, skyldes for det første det meget høje indkomstskatteniveau, vi har. Når 70 minus 50 kan give 20 pct. i overskud, skyldes det jo, at vi har en indkomstskatteprocent på 70, som selvfølgelig giver anledning til en række spekulationer.

Det væsentligste problem i erhvervslivet er såmænd ikke at sidde og spekulere på, om man nu kan lave en eller anden skattefinesse, så man kan spare noget; det væsentligste